

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/136/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315207973
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5315207973.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo právnej veci žalobcu - KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v zastúpení právne - JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom N. XX, XXX XX C., proti žalovanému - Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX, XXX XX X., v zastúpení právne - Mgr. Dr. Anton Kušník, advokát, so sídlom Jána Reka 13, 010 01 Žilina, IČO: 31 074 863, o zaplatenie 2 654,78 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9C/240/2015-107 zo dňa 4. júna 2020, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2 654,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2 654,78 eur od 15.05.2015 do zaplatenia v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti (výrok I.). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Súd pri právnom posúdení veci vychádzal z ust. § 12 ods. 1 písm. f) zák.č. 381/2001 Z.z., z § 447 Občianskeho zákonníka, z § 88 ods. 1, § 71 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z., a pri posudzovaní nároku žalobcu na úroky z omeškania aplikoval ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Vykonaným dokazovaním mal nesporne preukázané, že medzi žalobcom v postavení poisťovateľa a žalovaným v postavení poistníka vznikol záväzkový vzťah založený uzavretím poistnej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (poistka č. 6 516 464 807, poistná zmluva podľa návrhu č. 1361031964 zo dňa 02.12.2003). Z titulu uzavretej poistnej zmluvy, ku ktorej žalobca vystavil poistku č. 6 516 464 807 vznikla žalobcovi povinnosť poskytnúť v prípade vzniku náhodnej udalosti a bližšie v poistnej zmluve označenej dojednané poistné plnenie a žalovanému vznikla povinnosť riadne a včas platiť dojednané poistné. Poistná zmluva bola uzatvorená s účinnosťou od 03.12.2003 na dobu neurčitú.

4. Dňa 07.08.2004 došlo k náhodnej udalosti, dopravnej nehode, ktorú spôsobil žalovaný. V súvislosti s uvedenou poistnou udalosťou - dopravnou nehodou žalovaným spôsobenou došlo ku vzniku škody u poškodeného Z. E., nar. XX.XX.XXXX. Ujma na zdraví poškodeného Z. E., nar. XX.XX.XXXX v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej žalovaným dňa 07.08.2004 vyplynula ako z rozsudku Okresného súdu

Čadca č.k. 2T/40/2005-140 zo dňa 19.09.2005, z rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5C/51/2007-242 zo dňa 25.08.2011, ktorým rozsudkom (právoplatný 14.10.2011) bol žalovaný zaviazaný uhradiť poškodenému náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti a náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, spolu vo výške 11 831,50 eur. Tiež podľa rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C/30/2007-126 zo dňa 08.01.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/124/2009-183 zo dňa 27.10.2009 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť poškodenému Z. E. z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia a 50% zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumu vo výške 12 229,30 eur.

5. Poškodený Z. E. v súvislosti s utrpenou ujmom pri dopravnej nehode uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, žalobca ukončil šetrenie predmetného nároku dňa 05.06.2014, túto skutočnosť žalovanému oznámil listom zo dňa 06.06.2014 a poškodenému vyplatil celkom sumu vo výške 7 615,69 eur - dňa 05.06.2014, 205,60 eur - dňa 14.07.2014, sumu 205,60 eur - dňa 06.08.2014, sumu vo výške 205,60 eur - dňa 08.09.2014, sumu 205,60 eur - dňa 06.10.2014, sumu vo výške 205,60 eur - dňa 07.11.2014, sumu vo výške 205,60 eur - dňa 04.12.2014 z titulu náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti. Ak žalobca voči žalovanému uplatňuje sumu 2 654,78 eur (30% z žalobcom poškodenému vyplatenej sumy), uplatňuje si ju titulom regresného nároku podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák.č. 381/2001 Z.z., keďže v čase vzniku poistnej udalosti bol poistník v omeškaní s platením poistného.

6. Žalovaný tvrdenie žalobcu, že v čase vzniku poistnej udalosti bol v omeškaní s úhradou poistného žiadnym spôsobom nerozporoval. Nevyrátil tvrdenie žalobcu, že v čase vzniku poistnej udalosti (07.08.2004 ku približne o 02:40) bol v omeškaní s úhradou poistného.

7. Pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že žalobca vyplatil náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodenému bez toho, aby skúmal, či tento nárok poškodeného trvá, tvrdiac žalovaný, že existujú objektívne skutočnosti, že poškodenému nárok na náhradu straty na zárobku neprináleží, u poškodeného netrvajú také následky po poranení mozgu v dôsledku škodovej udalosti, ktoré by mali odôvodňovať jeho nárok na náhradu straty na zárobku, že poškodený riadi motorové vozidlo, veľmi často vysedáva v pohostinstvách, na čo upozornil žalovanú i pracovníčku žalobcu pani E., súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Poukázal na to, že nárok na náhradu straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti v zmysle § 447 Občianskeho zákonníka sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, z čoho následne vyplýva, že aj v prípade súkromnoprávnej úpravy odškodňovania náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti je potrebné vychádzať zo zák.č. 461/2003 Z.z. a tam špecifikovaných podmienok na vznik nároku na úrazovú rentu. Nárok na úrazovú rentu v zmysle § 88 zák.č. 461/2003 Z.z. vzniká za predpokladu, že poškodený má viac ako 40%-ný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 uvedenej právnej normy a zároveň nedovŕšil dôchodkový vek, alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok. Podmienka poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou sa vyžaduje aj pre posúdenie osoby za invalidnú v zmysle § 71 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z.. V súdnom prípade mal okresný súd z pripojeného spisového materiálu OS Čadca pod sp.zn. 5C/51/2007 nesporne preukázané, že poškodenému bol priznaný invalidný dôchodok a z rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku poškodenému Z. E. vychádzala aj súdna znalkyňa Anežka Gátová vo svojom znaleckom posudku č. 4/2009. Rovnako aj z rozsudku OS Čadca č.k. 8C/30/2007-126 zo dňa 08.01.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/124/2009-183 zo dňa 27.10.2009 vyplynulo, že poškodenému bolo priznané zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50% i z dôvodu, že bol uznaný invalidným po dopravnej nehode spôsobenej žalovaným.

8. Žalovaný v konaní netvrdil, ani nepreukázal, že v období, za ktoré žalobca poškodenému náhradu za stratu na zárobku po skončení PN, t.j. od 12.04.2011 do konca roku 2014 vyplatil, už poškodený nebol považovaný za invalidného, t.j. nárok na invalidný dôchodok mu zanikol, príp. mu bol v uvedenom období odňatý. Tým, že nepreukázal zánik nároku na invalidný dôchodok poškodeného, nepreukázal žalovaný podľa názoru súdu ani zánik nároku poškodeného na náhradu za stratu na zárobku po skončení PN, a to práve s prihliadnutím k tomu, že v oboch prípadoch, tak vzniku nároku na invalidný dôchodok, ako aj nároku na úrazovú rentu, podľa ktorej sa určuje i nárok na náhradu straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, sa vyžaduje viac ako 40% pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom v prípade invalidity je tento v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a v prípade úrazovej

renty v porovnaní s doterajšou činnosťou zamestnanca, resp. osoby uvedenej v § 17 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z.. Ak poškodený v uvedenom období, t.j. od 12.04.2011 do konca roka 2014 (obdobie vyplácania náhrad za stratu na zárobku poškodenému) spĺňal podmienku podľa § 71 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z., t.j. mal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, spĺňa tým podľa názoru súdu i podmienku na vznik nároku na úrazovú rentu podľa § 88 zák.č. 461/2003 Z.z., t.j. podmienku viac ako 40% poklesu schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca, tým i podmienku na vznik nároku na náhradu za stratu na zárobku po skončení PN. Na tomto závere by nič nezmenilo ani navrhované znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou z odboru neurológie, keďže náhrada za stratu na zárobku sa určuje podľa predpisov o sociálnom poistení, podľa ktorej sa poškodený tým, že mu bol priznaný invalidný dôchodok, už považuje za osobu so zníženou schopnosťou vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Skutočnosť, že poškodenému bol priznaný invalidný dôchodok logicky vedie k tomu, že spĺňa aj podmienku poklesu viac ako 40% schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca. Z uvedených dôvodov návrh žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania ako nadbytočný okresný súd zamietol. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že poškodený riadi motorové vozidlo, pri riadení ktorého mu bolo uložených viacero pokút, že často navštevuje pohostinské zariadenia, ani tieto nepreukazujú, že poškodenému bol odňatý podľa predpisov o sociálnom poistení invalidný dôchodok, a teda nespĺňa podľa sociálnych predpisov pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca o viac ako 40% ako základnú podmienku pre vznik nároku na úrazovú rentu a tým podmienku na vznik nároku na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti. Navyše, žalovaný svoje tvrdenie, že oslovil pracovníčku žalobcu pani E. so svojimi pochybnosťami o trvaní nároku na náhradu za stratu na zárobku po skončení PN, ani nepreukázal a nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz.

9. V súhrne všetkých uvádzaných súvislostí okresný súd konštatoval splnenie podmienok zákona za ktorých je žalobca oprávnený požadovať náhradu ním vyplateného poistného plnenia, resp. jeho časti a následne tak žalovaného zaviazal k povinnosti uhradiť žalobcovi sumu vo výške 2 654,78 eur, rovnajúcu sa 30% z vyplateného poistného plnenia poškodenému. Pri priznaní nároku na úroky z omeškania okresný súd vychádzal z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, omeškanie žalovaného s plnením konštatoval od 15.05.2015, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od prevzatia výzvy na plnenie, ktorej doručenie žalovaný nerozporoval.

10. Pri rozhodovaní o náhrade trov prvoinštančného konania aplikáciou § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi/v spore úspešnému voči žalovanému/neúspešnému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Dodal zároveň, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením.

11. Proti rozsudku v zákonnej lehote sa odvolal žalovaný, domáhal sa jeho zrušenia a žiadal vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie.

12. Prvotne potvrdil v odvolaní nespornú skutočnosť, že mal so žalobcom uzatvorenú poistnú zmluvu č. 6 516 464 807 s účinnosťou od 03.12.2003 na dobu neurčitú a tiež skutočnosť, že dňa 07.08.2004 došlo k poistnej udalosti, relevantnej k uvedenej poistnej zmluve a zároveň, že on/žalovaný bol v omeškaní s plnením poistného. Žalobca sa domáha časti náhrady poistného plnenia poskytnutého Z. E., ktorý bol poškodený predmetnou poistnou udalosťou, a to z titulu straty na zárobku po skončení PN.

13. Žalovaný/odvolateľ považuje za spornú doteraz skutočnosť, že žalobca plnil podľa výzvy poškodeného za stratu na zárobku bez toho, aby skúmal, či tento právny nárok poškodeného trvá, keďže existujú objektívne skutočnosti odôvodňujúce jeho/žalovaného tvrdenie, že poškodenému nárok na náhradu straty na zárobku za žalované relevantné obdobie nepatrí.

14. Podľa odvolateľa je dôvodné naďalej tvrdiť, že ak by bol poškodený v stave vylučujúcom možnosť sa zamestnať, nebol by spôsobilý riadiť motorové vozidlo vzhľadom na trvajúce poškodenie mozgu. Predpokladal, že poškodený riadi motorové vozidlo s vodičským oprávnením, ktorého je držiteľom. Bolo preto dôvodné, aby súd vykonal dôkaz dožiadaním Dopravného inšpektorátu OR PZ Čadca, na predloženie výpisu karty vodiča z dôvodu preukázania držby vodičského oprávnenia poškodeným a zároveň výpisu prípadných priestupkov, ktorých sa mohol poškodený dopustiť v čase od vzniku poistnej udalosti, a to od 07.08.2014 do súčasnosti. Uvedený dôkaz ním/žalovaným navrhovaný súd nevykonal, ani nebral do úvahy ním prezentované zistenia relevantné k tejto skutočnosti. Uvádzané priestupky ním/žalovaným tvrdené boli v konaní preukázané. Na základe týchto skutočností zotrváva na tom,

že plnením žalobcu voči poškodenému došlo u poškodeného k bezdôvodnému obohateniu podľa § 415 a nasl. OZ, na náhradu ktorého žalobca nemá právo, pretože dôvod na plnenie odpadol. Ak by žalobca vyvinul dostatok odbornej starostlivosti pri preskúmaní odôvodnenosti nároku poškodeného na náhradu za stratu zárobku, nevznikla by mu povinnosť takéhoto plnenia voči poškodenému a ani právo na jej regresnú náhradu voči poistenému. Aj v podaní doručenom súdu dňa 02.03.2017 zotrval na stanovisku, že u poškodeného E. netrvali následky v dôsledku škodovej udalosti, pretože existujú objektívne skutočnosti odôvodňujúce, že poškodenému nárok na náhradu za straty na zárobku za žalovaného obdobie do 13.06.2014 nepatrí, a to z dôvodu, že poškodený bežne riadi motorové vozidlo. Navrhoval vykonať aj dokazovanie znaleckou organizáciou v odbore neurológia k zodpovedaniu, či u poškodeného existuje v čase vyšetrenia psychosyndróm, ak sa zistí uvedený psychosyndróm, zistiť v dôsledku čoho vznikol, určiť jeho stupeň, ďalej určiť, či zistený stupeň psychosyndrómu obmedzuje a do akej miery poškodeného vo výkone práce, vyčíslíť hodnotu SSU. Súd síce vydal uznesenie zo dňa 18.09.2019, ktorým jeho/žalovaného zaviazal na úhradu preddavku na trovy dôkazu - znalecké dokazovanie vo výške 600,- eur, čo aj uhradil v stanovenej lehote, avšak uvedený dôkaz súd nevykonal a ani nerozhodol o vrátení preddavku na znalecké dokazovanie.

15. Pokiaľ súd svoje rozhodnutie odôvodnil odkazom na § 88 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z., neskúmal, či sú splnené podmienky vymedzené v predmetnej norme. Ďalej považuje za nepochybné, že poškodený nemal pracovný úraz, v čase poistnej udalosti bol sám pod vplyvom alkoholu, čo súd v trestnej veci proti nemu/žalovanému nehodnotil vôbec.

16. V prejednávanej veci okresný súd podľa odvolateľa vychádzal nedôsledne zo záverov rozhodnutia iných senátov, že poškodenému bolo priznané zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50% i z dôvodu, že bol uznaný invalidným po dopravnej nehode spôsobenej ním/žalovaným. V tejto súvislosti zdôrazňuje záver súdu v rozhodnutí 8Co/124/2009-183 v ktorom sa uvádza spojenie „poškodenému bolo priznané zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50% i z dôvodu, že bol uznaný invalidným po dopravnej nehode spôsobenej žalovaným“, teda aj uvedené rozhodnutie vychádza z predpokladu, že poškodenému bolo zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50%, avšak nebral v úvahu aj tú skutočnosť, že uvedené priznanie sťaženia spoločenského uplatnenia nebolo iba v dôsledku nehody spôsobenej žalovaným, ale aj v dôsledku inej skutočnosti..., rozhodujúcim je gramatický význam spojenia „i z dôvodu...“, čo predpokladá aj inú príčinu vzniku SSU, ako len zavinenie jeho/žalovaného, čo následne odôvodňuje potrebu ďalšieho znaleckého skúmania, ktoré súd napriek jeho/odvolateľa návrhu zamietol. Zakladá to tak odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP a to tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností.

17. Podľa názoru odvolateľa prvostupňový súd sa nevysporiadal ani s podmienkou stanovenou podľa § 71 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z., podľa ktorej poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z. E. napriek tvrdenému poškodeniu zdravia, ktoré vylučuje viesť motorové vozidlo, vozidlo používa denne, čo vylučuje aj tvrdenia, že sa nachádza v stave vylučujúcom možnosť zamestnať sa. I výpis z karty vodiča poškodeného (predložený súdu) preukazuje, že Z. E. v čase, kedy mal trpieť psychosyndrómom, viedol motorové vozidlo, nakoľko mu bola niekoľkokrát vyrubená pokuta za rýchlosť, napr. dňa 18.09.2013 v sume 40,- eur, 18.12.2013 v sume 20,- eur, dňa 18.06.2014 v sume 60,- eur. Je preto vylúčené, aby mal poškodený dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, čo predpokladá zákon. Súd sa vyhol skúmaniu zákonných predpokladov ustanovených v § 71 ods. 1 zák.č. 461/02003 Z.z., o ktoré oprel svoje rozhodnutie, na základe čoho je dôvodné tvrdiť, že súd správnu právnu normu (§ 71 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z.) aplikoval nesprávne.

18. Žalobca písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného nedoručil.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení, že odvolanie podal v zákonnej lehote na to oprávnený účastník, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, procesne postupujúc podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu vecnej správnosti.

20. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v relevantnom rozsahu, z vykonaných dôkazov zistil riadne aj skutkový stav veci a žalobou uplatnený nárok posúdil v súlade s právom. Hmotnoprávne ustanovenia, ktoré na súdenú vec okresný súd aplikoval, správne aj vyložil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil i s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a iba v záujme zdôraznenia jeho vecnej správnosti sa vyjadruje k tým otázkam, ktoré pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku boli v zásade významné.

21. Nie je sporné v súdnej veci, že žalobca žalobou uplatnený nárok voči žalovanému požaduje titulom existujúceho záväzkového vzťahu na základe ktorého za žalovaného plnil. Ide o záväzkový vzťah založený uzavretím poisťnej zmluvy pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Predmetný záväzkový vzťah vznikol na základe poisťnej zmluvy pod č. 6 516 464 807 s účinnosťou od 03.12.2003, uzavretej na dobu neurčitú. Nepochybne dňa 07.08.2004 z uvedeného poisťného vzťahu nastala poisťná udalosť, keď poisteným motorovým vozidlom došlo k poškodeniu zdravia Z. E., nar. XX.XX.XXXX. Označenému poškodenému žalobca vyplatil za vymedzené rozhodné obdobie stratu na zárobku po skončení PN za žalovaného (prítom predmetný nárok bol ustálený na základe znaleckého posudku č. 4/2009 podanom v konaní vedenom pred OS Čadca sp.zn. 5C/51/2007).

22. Žalobca voči žalovanému uplatňuje tzv. regresný nárok podľa § 12 ods. 1 písm. f) zák.č. 381/2001 Z.z., v zmysle predmetného ustanovenia totiž poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak v čase keď nastala poisťná udalosť bol v omeškaní s platením poisťného. Odvolací súd zvyrazňuje, že v prípade vzniku nároku poisťovateľa na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti proti poisťníkovi, ktorú za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) až písm. h) zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd skúma len naplnenie podmienok vzniku a danosti takého nároku.

23. Najvyšší súd v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo/326/2009 uviedol, že ust. § 12 ods. 1 písm. f) zák.č. 381/2001 Z.z. upravuje nárok, ktorý je osobitným (originálnym) nárokom poisťovateľa, vyplývajúci z poisťného vzťahu založeného poisťnou zmluvou a nie je nárokom na náhradu škody vzniknutej poškodenému (nie je odvodeným nárokom od práva poškodeného). Predpokladmi vzniku nároku poisťovateľa proti poisťníkovi v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) zák.č. 381/2001 Z.z. je, že poisťovateľ vyplatil poškodenému poisťníka poisťné plnenie z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a že v čase keď nastala poisťná udalosť bol poisťník v omeškaní s platením poisťného.

24. Právo poisťovne podľa § 12 ods. 1 písm. f) zák.č. 381/2001 Z.z. má charakter špecifického nároku, v takomto type sporu súd nemôže posudzovať nesplnenie podmienok invalidity poškodeného v dôsledku zmeny zdravotného stavu - podstatné je, že jeho invalidita ako následok poisťnej udalosti (dopravnej nehody spôsobenej žalovaným) v rozhodnom období vyplatenia poisťného plnenia trvala (čo nepochybne trvala) a trval aj právny základ nároku na náhradu za stratu na zárobku podľa § 447 Občianskeho zákonníka, ďalej, že poisťné plnenie žalobca poškodenému vyplatil v tvrdenej výške a z nej voči žalovanému uplatňuje titulom regresného nároku 30 %. V akej výške náhrada za stratu na zárobku za rozhodné obdobie poškodenému má byť titulom náhrady škody vyplatená ustaluje vykonaným šetrením poisťovateľ - ako tomu bolo i v tejto súdnej veci.

25. Navyše, „Súd rozhodujúci o nároku poisťovateľa v zmysle § 12 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nemôže skúmať a pri rozhodovaní o nároku prihliadať ani na to, či výška sumy nároku uplatneného poisťovateľom voči poisťníkovi, resp. poistenému v zmysle uvedeného ustanovenia je v súlade so všeobecnou právnou zásadou proporcionality a neprieči sa zmyslu a účelu uvedeného zákona, navyše nemôže ani moderovať (§ 450 OZ), t. j. znížiť výšku požadovanej regresnej náhrady poisťného plnenia.

26. Na základe výsledkov dokazovania bolo v tomto spore bezpochyby preukázané, že nárok žalobcu (poisťovateľa) voči žalovanému na náhradu plnenia vznikol v nadväznosti na porušenie konkrétnej právnej povinnosti zo strany poisteného vymedzenej v ust. § 12 ods. 1 písm. f) Z.č. 381/2001 Z.z.

27. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd správne postupoval podľa zásady úspechu/ neúspechu strán v spore aplikáciou ust. § 255 ods. 1 CSP.

28. Na základe súhrnu všetkých súvislostí odvolací súd odvolaniu žalovaného nemohol vyhovieť.

29. Žalobca nebol úspešný v odvolacom konaní, žalovaný/v odvolacom konaní úspešný by mal nárok na náhradu trov voči žalobcovi. Žalovaný si ale trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nezistil odvolací súd, že by mali vzniknúť žalovanému v súvislosti s vedeným odvolacím konaním nejaké trovy. Nadväzne tak podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP krajský súd žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

30. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.